

Jorhørerne, at Formanden i et af dem har givet en omstændelig Beskrivelse af, hvorledes han bærer sig ad med Lømmerefs Besigtelse. Han har der udtalt, at han ingen Bog førte under disse Besigtelser, men at han stolede paa sin Huskommelse, og han har anført som Grund, hvorfor han stolede paa sin Huskommelse, at Rapporten blev undertegnet den samme eller den følgende Dag; men i et følgende Møde tilbagekalder han denne Udtalelse og beskriver nu temmelig udsørlig, hvorledes han førte Bogen, og hvorledes denne Bog var indrettet. I et af Forhørene har Formanden udtalt aldeles klart og bestemt i Overensstemmelse med et andet Vidnes Udsagn, at, naar Bjælkerne vare antagne, bleve de mærkede med et B; men i den Skrivelse, som nu er overgivet til Udvalget, tilbagekalder han denne Udtalelse og siger, at Bjælkerne aldrig bleve mærkede med et B. Naar en Mand har en saa svag Huskommelse og en saa uklær Erindring om, hvad han har foretaget sig under sin Embedsgering, saa er det vanskeligt at bygge stærkt paa Udtalelser angaaende hans øvrige Forhold i den Retning. Smidlertid er det nu saa, at man har troet at kunne berolige sig ved den Antagelse, at det Lømmer, som først var kasseret og senere blev modtaget, modtoges i en anden Egenkab, altsaa som Lømmer til andet Brug, og at der saaledes ingen Mislighed forelaa. Men prøver man nu denne Antagelse lidt nøiere, blot fra et almindeligt Synspunkt, saa tror jeg, man skal indrømme, at dette vel kunde gaa let og uden mindste Vanskelighed, naar den, der skal modtage Lømmeret, var en privat Mand; han kunde da tale med Leverandøren om, at det og det Stykke Lømmer ikke er saa godt, som det skulde være, begjære et Afslag i Prisen, og kunde han bruge det alligevel, saa modtog han det; naar Forretningen er færdig, tager Modtageren saa Leverandøren op paa sit Kontor og betaler ham Pengene der, og saa er den Sag færdig; men saaledes gaar det paa ingen Maade paa Værftet, der er Anskaffelsen af Lømmer skift fra Modtagelsen og Besigtelsen af det. Anskaffelsen af Lømmer sker igennem Marineministeriets Kommissariatskontor og foregaar i Reglen efter forud afholdt Licitation; det er Ministeriet, der kjøber og betaler, medens Værftet kun har at se paa Lømmeret, om det opfylder de Betingelser, som ere stillede ved Kontraktens Indgaaelse. Her vil man se, at der fremkommer Vanskeligheder med Hensyn til, hvorledes Prisen skal bestemmes paa det Lømmer, der antages af en ringere Karakter. Er det f. Ex. Bjælker, der kasseres og antages som Lømmer til almindeligt Brug,

saa skal efter Skildringen her dette kunne ske let og uden Vanskelighed; men hvem bestemmer Prisen paa dette Lømmer? Det skal ske oppe i Ministeriet, og dette er ikke tilfælde ved Besigtelsen. Jeg tror derfor, at allerede en almindelig Betragtning af Sagen vil vise, at der, inden man beroliger sig ved denne Antagelse, er Vanskeligheder tilfælde, som ikke ere lette at overvinde. Men da denne Sag reistes, og Statsrevisionen begyndte at indlede en Korrespondance derom med Ministeriet, modtog den en Skrivelse, dateret den 20de Mai 1873, og, for at man ikke skal blive desorienteret med Hensyn til, fra hvem den hidrører, skal jeg oplyse, at den er understrevet Thomsen og kontraheret Lugen. I denne Skrivelse gives der en Skildring af, hvorledes der gaas frem paa Værftet ved Lømmerefsigtelser, og da det er et vigtigt Afsnit ved Sagens Bedømmelse, ubeder jeg mig Tilladelse til at oplæse det. Der staar saaledes: „Hvor en Leverance til Værftet ikke nøiagtig i enhver Henseende svarer til de ved Anskaffelsen af Ministeriet stillede eller med Leverandøren vedtagne Betingelser, er Besigtelseskommissionen ikke be myndiget til at antage den, og den bliver derfor ved Besigtelsen kasseret. Det kan imidlertid undertiden være Tilfældet, at Materiale, der paa denne Maade har maattet kasseres, saafom paa Grund af nogen Uoverensstemmelse med Hensyn til Dimensionerne, dog, er anvendeligt for Værftet, og at Omstændighederne for øvrigt tale for dets Antagelse, i alt Fald med nogen Reduktion i Prisen. I saadanne Tilfælde indgiver i Almindelighed Leverandøren Andragende til Ministeriet om Materialets Antagelse, og naar Værftet anbefaler denne, og Ministeriet for øvrigt Intet finder derimod at erindre, bliver den ved Ministeriets Resolution bifaldet.“ Nu hedder det videre: „Uden Ministeriets i hvert enkelt Tilfælde givne Resolution, kan Materiale, der ved Besigtelsen er kasseret, ikke under nogen Omstændighed blive antaget ved Værftet, og under de bestaaende strenge Former for Modtagelsen af Varer, der leveres til Værftet, og den Kontrol, der føres med, at disse Former ere iagttagne, førend Betaling finder Sted, er det ikke troligt, at nogen Mislighed kan være begaaet.“ Jeg vil nu bede Dem, mine Herrer, om at sammenligne den Skildring, Ministeriet her har givet af, hvorledes kasseret Lømmer antages, med den Skildring, der gives os af Formanden. Efter den Sidstes Skildring var Intet lettere end at kassere disse Bjælker, antage dem som Lømmer til afskilligt Brug, sætte Streger paa det hist og her for at